

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಚಿಕಾಗೋ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ ಪ್ರಭಾವ

ಸ್ವಾಮಿ ನಿತ್ಯಸ್ಥಾನಂದ

೧೮೯೩ರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕದ ಚಿಕಾಗೋ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೃಹತ್ ಮೇಳವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಸುಮಾರು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ನೂರಾರು ಎಕರೆ ಜಾಗವನ್ನು ಆ ಮೇಳ ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಭೌತಿಕ ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕತೆಯಲ್ಲಿ ಅದುವರೆಗೆ ಮಾನವನು ಸಾಧಿಸಿದ ಪ್ರಗತಿ, ಸಂಶೋಧನೆಗಳು, ಅವಿಷ್ಕಾರಗಳು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸಲು ಆಯೋಜಿಸಿದ ಒಂದು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾದ ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಿತ್ತು ಅದು. ಅದರ ಹೆಸರು 'ವರ್ಲ್ಡ್ ಕೊಲಂಬಿಯನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೋಷಿಷನ್.' ಚಿಂತನಾಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಿವೆ, ಎಷ್ಟೊಂದು ವಿಕಾಸವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸಲು, ಮತ್ತು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು, ಮೇಲೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನದ ಅಂಗವಾಗಿ, ಒಂದು ವಿಶ್ವಧರ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಆಯೋಜಿಸಲಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಈ ವಿಶ್ವಧರ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನದ ನಿಜವಾದ ಉದ್ದೇಶ ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮದ ಹಿರಿಮೆಯನ್ನು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸುವುದೇ ಆಗಿತ್ತು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಸಮ್ಮೇಳನದ ವರದಿಯೂ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಚಿಕಾಗೋದಲ್ಲಿ ನೀಡಿದ ಭಾಷಣಗಳ ಪ್ರಭಾವವೆಂತಹದು? ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಬೌದ್ಧಿಕ ವಲಯದಲ್ಲಿ, ಪ್ರಪಂಚ ಚಿಂತಕರ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳ ಪ್ರಭಾವ ಹೇಗೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಲೇಖಕರು 'ವಿವೇಕಪ್ರಭ'ದ ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿದ್ದರು; ಹಾಗೂ ಮೈಸೂರು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಆಶ್ರಮದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪ್ರವಚನಕಾರರೂ, ಬರಹಗಾರರೂ, ಉತ್ತಮ ಚಿಂತಕರೂ ಆಗಿರುವ ಪೂಜ್ಯ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರು ಅನೇಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದು, ಪ್ರಸ್ತುತ ದಾವಣಗೆರೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮಿಷನ್ ಆಶ್ರಮದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಪ್ರಮಾಣೀಕರಿಸುತ್ತದೆಯಂತೆ. ಆದರೆ ಪರಿಣಾಮ ಇದರ ವಿರುದ್ಧ ವಾಯಿತು. ಸಮ್ಮೇಳನದ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಭಾಗದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಮರ್ವಿನ್ ಮೇರಿ ಸ್ನೇಲ್ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: 'ಕ್ರೈಸ್ತ ಜಗತ್ತಿಗೆ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅಮೆರಿಕನ್ನರಿಗೆ, ಇದು ಕಲಿಸಿದ ಮಹತ್ವದ ಪಾಠವೆಂದರೆ ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪೂಜ್ಯವಾದ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಗಳು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿವೆ ಎಂಬುದು.'

ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ವಸ್ತುಪ್ರದರ್ಶನವೇ ಪ್ರಧಾನ ಘಟನೆಯಾದರೂ ಅದರ ಅಂಗವಾದ ವಿಶ್ವಧರ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಒಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಯಾದದ್ದು ಅಶ್ಚರ್ಯ. ವಸ್ತುಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಈಗ ಯಾರೂ ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ವಿಶ್ವಧರ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನವು ಮಾತ್ರ ಚಿಂತನಾ ಜಗತ್ತಿನ ವಿಶೇಷ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಿದೆ. ಇದೊಂದು ಐತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಯಾದುದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಕಾರಣರು? ಅಲ್ಲಿ ನೆರದಿದ್ದ ಸಭಿಕರೂ ಅಲ್ಲ, ಸಭೆಯ ಆಯೋಜನೆಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಅಲ್ಲ, ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರೂ ಅಲ್ಲ, ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ ವಿವಿಧ ಪ್ರತಿಭಾನ್ವಿತ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಅಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ನೀಡಿದ ಅತಿ ಪ್ರಚಾರವೂ ಅಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದರು. ಅವರೇ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು. ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಹಿಂದೆ ಅಪಾರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಕ್ತಿಯಿತ್ತು; ಸನಾತನ ಭಾರತದ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ವೈಭವದ ಹಮ್ಮು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿತ್ತು; ವಿಚಾರ ಶಕ್ತಿ ಹೃದಯವಂತಿಕೆಗಳೆರಡೂ ಸೂರ್ಯಕಾಂತಿಯಂತೆ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದವು ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ. ಈ ಎಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಗಳೂ, ಅಗಾಧ ಪ್ರತಿಭೆಯೂ ಅವರ ವಾಕ್‌ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ

ಮೇಳೈಸಿ ಅದೊಂದು ಮಹಾಪ್ರವಾಹವಾಗಿ ಆ ಬೃಹತ್ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಇತಿಹಾಸದುದ್ದಕ್ಕೂ ಮನ್ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತಾಯಿತು. ಇದು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಅನುಯಾಯಿಯಾಗಿ ಹೇಳುವ ಉತ್ತೇಕ್ಷೆಯ ಮಾತಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಕಟವಾದ “American Veda” ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಫಿಲಿಪ್ ಗೋಲ್ಡ್‌ಬರ್ಗ್ ಎಂಬುವವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ವಿವೇಕಾನಂದರು ಕೂಡಲೆ ಸರ್ವಾಕರ್ಷಣೆಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದರು. ಅವರು ಅಂತಹ ಪರಮಾಧ್ವತ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡದೆ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಆ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಇಂದು ಯಾರೂ ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅದರ ಶತಮಾನೋತ್ಸವವನ್ನೂ ಆಚರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.” ಶತಮಾನೋತ್ಸವ ಮಾತ್ರಲ್ಲ ಅದರ ೧೨೫ನೇ ವರ್ಷವನ್ನೂ ನಾವೀಗ ಆಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ‘ಮೂಗಿಗಿಂತ ಮೂಗುತಿಯೇ ದೊಡ್ಡದು’ ಎನ್ನುವಂತೆ, ಧರ್ಮಸಮ್ಮೇಳನವೇ ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದಾಯಿತು. ವಿಜ್ಞಾನ ಸಾಧನೆಯ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಜನ ಮರೆತಿರಬಹುದು, ಆದರೆ ವಿಶ್ವಧರ್ಮ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಮರೆಯುವಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದ ನಂತರ ಧರ್ಮ ಸಮನ್ವಯದ ಭಾವನೆ, ವಿಶ್ವಭಾವೈಕ್ಯತೆ, ಅಂತರ ಧರ್ಮ ಸಂವಾದ (inter religious dialogue) ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಪ್ರಪಂಚದಾದ್ಯಂತ ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿವೆ. ಈ ಎಲ್ಲ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರೇ ಕಾರಣರಾದರು ಎಂಬುದು ಒಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯ ವಿಷಯ.

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಚಿಕಾಗೋ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸೋದರಿ ನಿವೇದಿತಾ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳ ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅವರು ಹೇಳಿ ಹೊರಟರು. ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮುಗಿಸಿದಾಗ ಹಿಂದೂಧರ್ಮ ಪುನಃ ಸೃಷ್ಟಿಗೊಂಡಿತ್ತು.” ಈ ಅಂತರ್‌ದೃಷ್ಟಿ ಪೂರ್ಣವಾದ ಹೇಳಿಕೆ ವಿಶಿಷ್ಟಾರ್ಥದಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೂಧರ್ಮವೆಂದರೆ ಅದೊಂದು ನಿಜವಾಗಿ ಧರ್ಮವೇ ಅಲ್ಲ, ಅದಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳಾವುವೂ (Self-Identity) ಇಲ್ಲ, ಅದು ಕೇವಲ ವಿವಿಧ ಧರ್ಮಗಳ ಅಂದರೆ ಶೈವ, ವೈಷ್ಣವ, ಶಾಕ್ತ ಮತಗಳ ಒಂದು ಸಂಗ್ರಹ ಅಷ್ಟೆ — ಎಂಬುದು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಚಿಂತಕರ ಕಲ್ಪನೆಯಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಈ ತಪ್ಪು ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲ ಮತ-ಪಂಥಗಳಿಗೂ ಸಮಾನವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ, ಹಿಂದೂಧರ್ಮ ಒಂದು ಸಮಗ್ರಚಿತ್ರವನ್ನು ನೀಡಿ, ಹಿಂದೂಧರ್ಮಕ್ಕೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಜಗತ್ತಿಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಚಿಕಾಗೋ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಿಂದೂಧರ್ಮದ ಮೇಲಿನ ಅವರ ಉಪನ್ಯಾಸ, ಜಗತ್ತಿನ ಚಿಂತನೆಯ ದಿಕ್ಕನ್ನೇ ಬದಲಾಯಿಸಿತು ಎಂಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ

ವಾದ ವಿಷಯ. ಮಾನವನು ಪಾಪಿಯಲ್ಲ, ಅವನು ಪವಿತ್ರ, ದಿವ್ಯ, ಅವನು ಸ್ವರೂಪತಃ ದಿವ್ಯ, ಅವನನ್ನು ಪಾಪ ಎಂದು ಕರೆಯುವುದೇ ಒಂದು ಮಹಾಪಾಪ ಎಂದು ಅವರು ಉಚ್ಚಕಂಠದಿಂದ ಸಾರಿದರು. ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ, ಮಾನವನು ಹುಟ್ಟು ಪಾಪಿ, ಪ್ರತಿಮಾನವನೂ ಮೂಲ ಪಾಪ (Original Sin) ದೊಂದಿಗೆ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ, ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ, ಮಾನವನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳೇ ಪ್ರಧಾನ, ಆ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳ ದಮನದಿಂದಲೇ ಅನೇಕ ಮಾನಸಿಕ ರೋಗಗಳು ತೋರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಮಾನವನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಕೀಳು ಕಲ್ಪನೆ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಲ್ಪನೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಉದಾತ್ತ ಭಾವನೆ ಮೂಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಕೀರ್ತಿ ವಿವೇಕಾನಂದರಿಗೆ ಸಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಅನ್ವಯಾತ್ಮಕ ಮನಶ್ಶಾಸ್ತ್ರವು (Politic Psycology) ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತಿರುವ ಮಾನವನ ಏಳಿಗೆ, ಅವನ ಸಾರ್ಥಕ ಜೀವನಕ್ಕೆ, ಮಾನಸಿಕ ವ್ಯಾಧಿಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗುವುದಕ್ಕೆ, ಅನ್ವಯಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆಗಳಿಗೆ, ಸುಖಾನ್ವೇಷಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರ ಚಿಂತನೆಗಳೇ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ನಿಷೇಧಾತ್ಮಕತೆ ಬಿಡಬೇಕು, ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವಿರಬೇಕು; ತನ್ನ ಅಂತರಂಗದ ದಿವ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳು ತನ್ನೊಳಗೆ ಇದೆ, ತಾನೇನ್ನಾದರೂ ಸಾಧಿಸಬಲ್ಲೆ — ಆಕಾಶವೇ ಮಿತಿ — ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ದೃಢ ವಾದ ಶ್ರದ್ಧೆ — ಇಂತಹ ವಿಚಾರಗಳೇ ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಅವೆಲ್ಲ ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾರಾಟವಾಗುವ ಪುಸ್ತಕಗಳು. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರೇ ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಅವರ ಹೆಸರು ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಕದಿಯುತ್ತಿರುವರು ಎಂದರ್ಥವಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಆ ಚಿಂತನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಅದೆಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಜಗತ್ತಿನ ಚಿಂತನಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತರಿಸಿದರೆಂದರೆ ಅದು ಜಗತ್ತಿನ ಚಿಂತನೆಗೆ ಹೊಸ ತಿರುವನ್ನು ನೀಡಿತು, ವಿಚಾರವಂತರಲ್ಲರೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಚಿಂತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿತು; ಎಲ್ಲರೂ ತಮ ಗರಿವಿಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವಂತಾಯಿತು. ಇದು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಚಿಂತನಾ ಜಗತ್ತಿಗೆ ನೀಡಿದ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಕೊಡುಗೆ.

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಚಿಕಾಗೋ ವಿಶ್ವವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಮಾತನಾಡಿದ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಕುರಿತು ಮೇಲೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ಫಿಲಿಪ್ ಗೋಲ್ಡ್‌ಬರ್ಗ್ ಮಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ಮಿಲಿಯಗಟ್ಟಲೆ ಅಮೆರಿಕನ್ನರು ಯೋಗ-ವೇದಾಂತದ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗಿರುವರು, ಅವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರುವರು. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಮೂಲ ಅನೇಕರಿಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಚೀನಾದ ಪಸ್ತಾ ಎಂಬ ತಿಂಡಿಯನ್ನು ಅದರ ಮೂಲ ತಿಳಿಯದೆ ತಿನ್ನುವಂತೆ,

ಟಿ.ವಿ.ಯನ್ನು ಯಾರು ಕಂಡುಹಿಡಿದರು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಅದನ್ನು ನೋಡುವಂತೆ ಜನರು ಯೋಗ-ವೇದಾಂತದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಸವಿಯುತ್ತಿರುವರು.” (“American Veda”). ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಬೇಕೆಂದು ಎಂದೂ ಬಯಸಿದವರಲ್ಲ. ಅವರ ಜೀವಿತಕಾಲದಲ್ಲೇ ಅವರ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಅವು ತಮ್ಮದೇ ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವರಿದ್ದರು ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದಾಗ ತುಂಬ ಉದಾಸೀನ ಭಾವವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಇತಿಹಾಸಕಾರಾದ ಅರ್ನಾಲ್ಡ್ ಟಾಯ್ಬಿ ಅವರು ಭಾರತ ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ: “ಈಗ ಆಳಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಭಾರತವು ಮುಂದೆ ಆಳಲ್ಪಡುವವರನ್ನೇ ಆಳುತ್ತದೆ.” ಚಿಂತನಾ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಂತೂ ಇದು ಅಕ್ಷರಶಃ ಸತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ವೈಚಾರಿಕವಾಗಿಯೂ ಭಾರತವು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯರಿಂದ ಆಳಲ್ಪಡುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಇದು ಬದಲಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಭಾರತ ಆಳುವವರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಲ ಕಾರಣ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಹೆಮ್ಮೆಯನ್ನೂ ಸ್ವಾಭಿಮಾನವನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಮರೆಯಬಾರದು. ಅಮೆರಿಕಾದ ಸೇಂಟ್ ಲೂಯಿಸ್ ನಗರದ ವೇದಾಂತ ಕೇಂದ್ರದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾಗಿದ್ದ ಸ್ವಾಮಿ ಸತ್ಯಕಾಶಾನಂದರನ್ನು, “ವೇದಾಂತವು ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಬೇರೂರುವುದೇ?” ಎಂದು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಕೇಳಿದರಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು, “ಹೌದು, ಆದರೆ ಅದರ ಮೂಲವನ್ನು ಯಾರೂ ಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ಜೆರಾಲ್ಡ್ ಹಾರ್ಡ್ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: “ಒಂದು ಹೊಸ ಧರ್ಮವು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದೆ, ಅದೇ ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯ ವೇದಾಂತ.” ಬುದ್ಧನು ಪ್ರಾಚ್ಯಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಂದೇಶವನ್ನು ನೀಡಿರುವಂತೆ, ನಾನು ಪಾಶ್ಚಾತ್ಯಕ್ಕೆ ನೀಡುವ ಸಂದೇಶವೊಂದಿದೆ” ಎಂದು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳಿರುವ ಮಾತು ಎಷ್ಟು ಸತ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ವಿಶ್ವವೇದಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಚಿಂತನೆಗಳಲ್ಲಾದ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ನಾವು ಗುರುತಿಸಬಹುದು:

೧) ಬಹುತ್ವವಾದದಲ್ಲಿ (Pluralism) ನಂಬಿಕೆ.

ಬಹುತ್ವವಾದವೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳೂ ಸಮಾನ ಸತ್ಯ; ಅವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದೇ ಆತ್ಮಾಂತಿಕ ಸತ್ಯದಡೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ವಿವಿಧ ಮಾರ್ಗಗಳು ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದು exclusivism, ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಧರ್ಮ ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯ; ಅದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಮುಕ್ತಿ; ಉಳಿದ ಧರ್ಮಾನುಯಾಯಿಗಳಿಗೆ ಶಾಶ್ವತ ನರಕಪ್ರಾಪ್ತಿ — ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ

ವಾಗಿ ಮೂಲಭೂತವಾದಿ ಕ್ರೈಸ್ತರೂ ಮುಸ್ಲಿಮರೂ ಈಗಲೂ ಇದನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು, ಸಾಮಾನ್ಯರೂ ಕೂಡ, ಬಹುತ್ವವಾದವನ್ನು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ವಿಚಾರಬುದ್ಧಿಗೆ ನಿಲುಕುವಂತಹದು. ತಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂದೂ ಎಂದು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳದೆ ಜನರು ಬಹುತ್ವವಾದವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುತ್ತಿರುವರು.

೨) ಮಾನವನು ಪಾಪಿಯಲ್ಲ, ಅವನು ದಿವ್ಯ.

ಈ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರಷ್ಟು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಗಿ ಮತ್ತಾರೂ ಬೋಧಿಸಲಿಲ್ಲ, ಅವರಷ್ಟು ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯನ್ನು ಮತ್ತಾರೂ ನೀಡಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನಬಹುದು. ಇದು ಜಗತ್ತಿನ ಚಿಂತನಾಧಾರೆನ್ನೇ ಹೇಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿರು ಎಂಬುದನ್ನೂ ನಾವು ನೋಡಿರುವೆವು. ಈ ಭಾವನೆಯನ್ನೇ ಆಧರಿಸಿ ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಆತ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಒತ್ತನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಜೀನು (Jeans)ಗಳು ವಂಶಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ಬಂದ ಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ತಮ್ಮೊಳಗಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಪೀಳಿಗೆಯಿಂದ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತವೆ; ಇವೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ನಡೆ-ನುಡಿ ವರ್ತನೆಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಕಾರಣ — ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯಿದೆ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ. ನಾವೇನಾಗಿರುವೆವೋ ಅದಕ್ಕೆ ಜೀನುಗಳೇ ಕಾರಣ. ಇದಕ್ಕೆ genetic determination ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ತನ್ನ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದು, epigenetics ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಜೀನುಗಳನ್ನು ಆಳುವ ಇನ್ನೊಂದು ಅಂಶವಿದೆಯಂತೆ. ವಾತಾವರಣಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಯಾವ ರೀತಿ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಜೀನುಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತವೆಯಂತೆ. ಈ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯು ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಶ್ರದ್ಧೆಯೇ ನಮ್ಮ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು, ಜೀನುಗಳಲ್ಲ ಎಂದಾಯಿತು. “ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬಹುದು,” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಬ್ರೂಸ್ ಹೆಚ್. ಲಿಪ್ಟನ್ ಎಂಬುವವರು. (ನೋಡಿ, ‘The Biology of Belief’). ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ಏಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇದರಿಂದ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. “ಮನುಷ್ಯನು ಶ್ರದ್ಧಾಮಯನು, ಅವನ ಶ್ರದ್ಧೆಯಂತೆ ಅವನಿರುತ್ತಾನೆ” (ಶ್ರದ್ಧಾಮಯೋಽಯಂ ಪುರುಷೋ, ಯೋ ಯಚ್ಛ್ರದ್ಧಃ ಸ ಏವ ಸಃ) ಎಂಬ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮಾತು ತುಂಬ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ.

೩) ಪುನರ್ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ

ಇದು ಭಾರತೀಯ ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮಗಳ ಪ್ರಧಾನ ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಈ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಚಿಕಾಗೋ ಉಪನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ, ಮುಂದೆಯೂ ಕೂಡ, ತುಂಬ ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳೂ ನಡೆದಿವೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ

ಪಾತ್ಯಾಶ್ಚರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು ಕರ್ಮಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನೂ ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತಾಗಿದೆ. 'ಕರ್ಮ'ದ ಭಾವನೆ ಎಷ್ಟು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ "What to do, it is my Karma" ಎಂದು ಅಲ್ಲಿನವರು ಹೇಳುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆಯಂತೆ.

೪) ಕೇವಲ ನಂಬಿಕೆಯಲ್ಲ, ಅನುಭವ

ಕ್ರೈಸ್ತ ಮತ್ತು ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮಗಳು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಪ್ರಜ್ಞಾತೀತ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ನೀಡುವುದಿಲ್ಲ. ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದ್ದು, ಒಳ್ಳೆಯ ಜೀವನ ನಡೆಸಿದರೆ ಸಾಕು. ವ್ಯಕ್ತಿಯು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದೂಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಮೋಕ್ಷಪ್ರಾಪ್ತಿಗೆ ಭಗವದನುಭವ ಅಥವಾ ಆತ್ಮನ ಅನುಭವ ಅಗಲೇಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ತುಂಬ ಶಕ್ತಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಚಿಕಾಗೋ ಉಪನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಜನರು ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ನೀಡುವಂತಾಯಿತು. ಈ ಅನುಭವವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಇರುವ ಅನೇಕ ಪೌರ್ವಾತ್ಯ ಸಾಧನ ವಿಧಾನಗಳು ಈಗ ಪಶ್ಚಿಮ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಪ್ರಚಾರದಲ್ಲಿವೆ.

೫) ಸಗುಣ ದೇವರಿಗಿಂತ ನಿರ್ಗುಣ ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ

ದೇವರು ಎಲ್ಲೋ ಮೋಡಗಳಾಚೆ, ಯಾವುದೋ ಮೇಲಿನ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಜಗತ್ತನ್ನಾಳುತ್ತಿರುವ ಸಕಲ ಸದ್ಗುಣ ಸಂಪನ್ನನಾದ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲ; ಅವನು ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿಯಾದ ಒಂದು ಚೈತನ್ಯ ತತ್ತ್ವ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಈಗ ಜನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಪ್ತಾಯಮಾನವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಸ್ವರ್ಗದ ದೇವರಿಗಿಂತ (Father in heaven) ನಮ್ಮೊಳಗಿರುವ ದೇವಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ (Kingdom of God within) ಆತ್ಮಂತ ಮುಖ್ಯ.

೬) ಸಂಸ್ಥಾಬದ್ಧ ಧಾರ್ಮಿಕತೆಗಿಂತ ಸ್ವತಂತ್ರ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಅನ್ವೇಷಣೆ

ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಜನರು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕತೆಯನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಯಾವುದೇ ಧರ್ಮದೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮನ್ನು ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಇದನ್ನೇ ಬಯಸಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ನಾವು ಮಾನವಕೋಟಿಯನ್ನು ವೇದ, ಬೈಬಲ್, ಕೊರಾನುಗಳಿಂದಾಚೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಅವುಗಳ ಸಮನ್ವಯದ ಮೂಲಕ ಮಾಡಬೇಕು." ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: "ಒಂದು ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಪ್ರದಾಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಆದರೆ ಅದರೊಳಗೇ ಸಾಯಬಾರದು." ಅಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಮೀರಿ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂದರ್ಥ. "ನಾನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕನಲ್ಲ" ಎಂದು ಈಗ ಅನೇಕರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನನ್ನು ನೆನೆಯುವುದಕ್ಕೆ, ಧ್ಯಾನ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಜಪಾದಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂದೂವಾಗಲಿ, ಕ್ರೈಸ್ತರಾಗಲಿ, ಮುಸ್ಲಿಮರಾಗಲಿ ಬೌದ್ಧರಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವುದೋ ಧರ್ಮೀಯರಾಗಲಿ ಆಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರೇ ಮೂಲ ಕಾರಣ.

ಹೀಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಚಿಂತನೆಯಲ್ಲಿ ಅಭೂತಪೂರ್ವ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದರು. ಮೇರಿ ಲೂಯಿಸ್ ಬರ್ಕ್ ಅವರ ಮಾತಿನೊಂದಿಗೆ ಈ ಲೇಖನವನ್ನು ಸಮಾಪ್ತಿಗೊಳಿಸೋಣ:

"ಬಹುಶಃ ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ (ಚಿಕಾಗೋ ಉಪನ್ಯಾಸದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ) ಹಿಂದೂಧರ್ಮವು ಸೃಷ್ಟಿಯಾದುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕಾಗಿ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಹುಟ್ಟುಹಾಕಿದಂತಾಯಿತು."

ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಮಾತೆ

ನರೇನ್ ಜನನ ದಿವ್ಯವಾದದ್ದು. ಅವನು ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಆತ್ಮಂತ ಪರಿಶುದ್ಧನಾದವನು.

ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ಅವನು ಋಷಿ

ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು, ಮಹರ್ಷಿ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನಲ್ಲಿ ತ್ಯಾಗ ತುಂಬಿ ತುಳುಕಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಎಲ್ಲೆಡೆ ಹಬ್ಬುವಂತಹ ಪ್ರೇಮ ಅವನಲ್ಲಿದ್ದರೂ, ಅನಂತವಾದ ಆತ್ಮದಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ ದಿವ್ಯಾನಂದದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೂ, ಅವನು ಇತರರ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ ಮರುಗುತ್ತಿದ್ದ.. ಇತರರ ಸೇವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನೇ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ.. ಅವನನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಕರೆತಂದರು... ತಮ್ಮ ಆತ್ಮನಂತೆ ಆದರ್ಶಗಳನ್ನು ಬೋಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ.

ದಕ್ಕಾಗಿ, ಸಮಾಜವನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಗೂ ಮನುಕುಲದ ಒಳಿತಿಗಾಗಿ.

* * *

ನರೇನ್ ಒರೆಯಿಂದ ಸೆಳೆದ ಖಡ್ಗದಂತೆ. ಅವನು ವಿದೇಶದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ, "ಅಮ್ಮಾ, ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಲಂಘಿಸಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ; ಅವರೇ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಹಡಗಿನಲ್ಲೇ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲೂ ನಾನು ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣರ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನಿಂದ ಎಷ್ಟೊಂದು ಜನ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದರು ಹಾಗೂ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅವರ ಭಾವವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು!" ಎಂದು.